

Prejudiciālie jautājumi

Vai tādos apstākļos, ja:

- a. DIA ⁽¹⁾ iespējas izmantot tām sniegtos MKD ⁽²⁾ ir būtiskas, lai aizsargātu Apvienotās Karalistes valsts drošību, tostarp pretterorisma, pretizlūkošanas un kodolieroču izplatīšanas apkarošanas jomās;
 - b. DIA veiktas MKD izmantošanas būtiska iezīme ir iepriekš nezināmu apdraudējumu valsts drošībai atklāšana, izmantojot masu apjoma metodes, kuru pamatā nav selektīva atlase un kas ir balstītas uz MKD apkopošanu vienā vietā. Tās principiālais noderīgums izpaužas kā ātra mērķa noteikšana un izstrāde, kā arī rīcības pamata nodrošināšana tūlītēja apdraudējuma gadījumā;
 - c. tāpēc elektronisko sakaru tīkla nodrošinātājam netiek prasīts saglabāt MKD (ilgāk par laikposmu, kas noteikts saskaņā ar parastajām komercdarbības prasībām), ko saglabā tikai valsts (DIA);
 - d. valsts tiesa ir konstatējusi (izņemot atsevišķus jautājumus, attiecībā uz kuriem pastāv atkāpes), ka garantijas, kas attiecas uz DIA veikto MKD izmantošanu, atbilst ECPAK ⁽³⁾; un
 - e. valsts tiesa ir konstatējusi, ka prasību, kas paredzētas sprieduma [2016. gada 21. decembris, *Tele2 Sverige un Watson u.c.*, C-203/15 un C-698/15 (EU:C:2016:970)], 119.-125. punktā (“*Watson* prasības”), izvirzīšana attiecīgajā gadījumā padarītu neefektīvus pasākumus, ko DIA veikušas, lai aizsargātu valsts drošību, un līdz ar to apdraudētu Apvienotās Karalistes valsts drošību;
1. Vai, ņemot vērā LES 4. pantu un Direktīvas 2002/58/EK par privātumu un elektroniskajām komunikācijām (E-privātuma direktīva) ⁽⁴⁾ 1. panta 3. punktu, valsts sekretāra norādījumus elektroniskā komunikāciju tīkla nodrošinātājam sniegt masu komunikāciju datus dalībvalsts drošības un izlūkošanas aģentūrām (DIA) ietilpst Savienības tiesību aktu un E-privātuma direktīvas piemērošanas jomā?
 2. Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai uz šādu Valsts sekretāra rīkojumu attiecināmas kādas no *Watson* prasībām vai citas prasības papildus Eiropas Cilvēktiesību konvencijā noteiktajām? Ja jā, kā un kādā mērā šīs prasības ir attiecināmas, ņemot vērā DIA būtisko nepieciešamību izmantot masu datu iegūšanas un automatizētas apstrādes metodes, lai aizsargātu valsts drošību, un to, kādā mērā šādas iespējas, ja tās citādi ir atbilstošas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, var tikt būtiski ierobežotas, izvirzot šādas prasības?

⁽¹⁾ Drošības un izlūkošanas aģentūras.

⁽²⁾ Masu komunikāciju dati [*Bulk Communications Data*].

⁽³⁾ Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. novembrī iesniedza *Općinski sud u Rijeci* (Horvātija) – *Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen*

(Lieta C-630/17)

(2018/C 022/42)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski sud u Rijeci

Pamatlietas puses

Prasītāja: Anica Milivojević

Atbildētāja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tādas *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (Likums par tādu aizdevumu līgumu ar starptautisku elementu spēkā neesamību, kas noslēgti Horvātijas Republikā ar nelicencētu kreditoru; *Narodne novine* Nr. 72/2017) tiesību normas, it īpaši minētā likuma 10. panta noteikumi, saskaņā ar kuriem par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža tiek atzīti aizdevuma līgumi un citi juridiski darījumi, kas izriet no aizdevuma līguma starp parādnieku (minētā likuma 1. panta un 2. panta pirmā ievilkuma izpratnē) un nelicencētu kreditoru (šī paša likuma 2. panta otrais ievilkums), vai arī tie ir uz to balstīti, pat ja tie ir noslēgti pirms minētā likuma stāšanās spēkā, šī spēkā neesamība sāk radīt sekas no brīža, kad līgums ir noslēgts, līdz ar to katrai līgumslēdzējpusē ir pienākums atgriezt visu, ko tā ir saņēmusi uz spēkā neesoša līguma pamata, un, ja tas nav iespējams, vai ja izpildījuma raksturs ir tāds, kas nav saderīgs ar atgriešanu ir jāizmaksā atbilstoša kompensācija naudā atbilstoši cenām, kādas ir spēkā tiesas nolēmuma pieņemšanas laikā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regula (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija), it īpaši tās 4. panta 1. punkts un 25. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (*Narodne novine* Nr. 72/2017) 8. panta 1. un 2. punkta noteikumi, saskaņā ar kuriem strīdos par aizdevuma līgumiem ar starptautisku elementu minētā likuma izpratnē parādnieks var celt prasību pret nelicencētu kreditoru tās valsts tiesās, kurā tam ir domicils, vai arī neatkarīgi no valsts, kurā atrodas nelicencētā kreditora domicils, var vērsties tiesās ar piekritību atbilstoši parādnieka privātajai vai juridiskajai adresei, savukārt nelicencētais kreditors minētā likuma izpratnē var ierosināt tiesvedību pret parādnieku tikai tās valsts tiesās, kur atrodas parādnieka privātā vai juridiskā adrese?
- 3) Vai tas ir patērētāja līgums Regulas Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkta noteikumu un Savienības tiesiskā regulējuma kopumā izpratnē, ja aizņēmējs ir fiziska persona, kas ir noslēgusi aizdevuma līgumu ar mērķi veikt ieguldījumus brīvdienu dzīvokļos, lai vēlāk veiktu izīrēšanas darbības un sniegtu tūristiem privātus izmitināšanas pakalpojumus?
- 4) Vai Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka Horvātijas Republikas tiesām ir jurisdikcija izskatīt tiesvedības saistībā ar aizdevuma līguma un attiecīgu paziņojumu par garantiju spēkā neesamības paziņošanu un Zemesgrāmatā izdarīto hipotēkas ierakstu svītrošanu, ja minētā hipotēka, ar kuru ir nodrošinātas aizdevuma līgumā paredzētās saistības, bija parādnieka nekustamais īpašums, kas atrodas Horvātijas Republikas teritorijā?

Prasība, kas celta 2017. gada 5. decembrī – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-678/17)

(2018/C 022/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. J. Loewenthal un A. Bouchagiar)

Atbildētāja: Īrija